

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kiss LászlóÜgyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Lászlóügyvéd) által képviselt felperesnek - a dr. Magyaródi Évaügyvéd által képviselt alperes ellen, alperesi beavatkozó, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. március 27. napján kelt 37.P.25.516/2011/27. számú ítélete ellen, a felperes részéről 30. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Fővárosi Bíróság 15.P.25.546/2010/9. szám alatti bírósági meghagyást hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 590.300 (ötszázkilencvenezer-háromszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a keresetében 7.378.440 forint és 2009. július 23. napjától a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest megbízási szerződés megszegésére alapított kára megtérítéseként.

A Fővárosi Bíróság 15.P.25.546/2010/9. sorszám alatt bírósági meghagyást bocsátott ki az alperessel szemben.

Az alperes igazolási kérelemmel együtt ellentmondást terjesztett elő, vitatva a keresete jogalapját és összecszerűségét.

A Fővárosi Bíróság a 15.P.25.546/2010/11. szám végzésével az alperesi igazolási kérelmét elutasította, mely végzést az alperes fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéltábla 4.Pfk.26.300/2011/4. sorszámú végzésével megváltoztatta, az alperes igazolási kérelmének hely adott és elrendelte a

2011. január 31. napjára kitűzött tárgyalás megismétlését.

A beavatkozó is a kereset elutasítását indítványozta.

Az ezt követően folyamatba került eljárásban a felperes a keresetét változatlanul fenntartotta.

Az alperes vitatva a kereset jogalapját ésösszegszerűség a kereset elutasítását indítványozta. Megítélése szerint felelősség nem terheli, úgy járt el ahogy az adott helyzetben általában elvárható és a magatartása, valamint a felperes által érvényesített kár között okozati összefüggés nem áll fenn, a felperes illetőleg az ingatlan eladójának magatartása okozta a felperes kárát.

Az elsőfokú bíróság a 37.P.25.516/2011/27. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte felperest, fizessen meg az alperesnek 250.000 forint, a beavatkozónak 10.000 forint perköltséget, míg az államnak külön felhívásra 442.706 forint le nem rótt illetéket.

Az ítélet indokolása értelmében az alperes a felperes megbízása folytán a felperes és közötti előszerződés elkészítésére vállalt kötelezettséget. A felperes és az alperes között a Ptk. 474. § (1) és (2) bekezdése, valamint az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 3. § (2) és 10. § szerinti megbízási szerződés jött létre, amelyből eredően az alperes kártérítési felelősségére a Ptk. 318. § (1) bekezdése, 339. § (1) bekezdése is irányadó. Tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes és között 2009. január 5. napján ingatlan adásvételi előszerződés jött létre, mely előszerződést az alperes szerkesztette és jegyezte ellen. A csatolt nyilatkozat és készpénz befizetési bizonylat szerint 2009. április 10. napján 530.000 forintot adott át a felperes az ingatlan eladójának. A Ptk. 243. § (1) bekezdése alapján ezen összeg nem tekinthető foglalónak, figyelemmel az előszerződés felmondásáról szóló megállapodás 6. pontjában rögzített szerződő felek nyilatkozatára is. Tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes 2 millió forint foglalót adott át az előszerződés megkötésének napján az ingatlan eladójának. Az előszerződést kötő szerződő felek 2009. július 23. napján „megállapodás az előszerződés felmondásáról” megnevezésű okiratot írtak alá. E megállapodás tartalma alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az szerződő felek szándéka az előszerződés felbontására irányult, így az előszerződés 2009. július 23. napján létrejött okiratban foglaltak szerint felmondással szűnt meg. Utalt a megállapodás 4.1. pontjára mely szerint egyik fél felróható hibájának sem tekinthetik a szerződő felek az előszerződés felbontását és a 6. pontjában kijelentették, hogy az eladó az előszerződés felbontására tekintettel fizeti vissza a foglalként átvett 2 millió forintot és a vételár részletként átadott 430.000 forintot. A Ptk. 244. és 245. § (1) bekezdése felhívásával az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a szerződés felbontása, a felek felróhatósága körében tett nyilatkozata és magatartása folytán nem tarthatott igényt az eladóval szemben a foglaló kétszeresére. Ezért a felperesnek a foglalóval kapcsolatos kártérítés igényét megalapozatlannak tartotta. Az előszerződésben és a 2009. július 7. napján írt levélben foglaltak alapján nyilvánvalónak tartotta, hogy az ingatlan eladójának 2009. május 31. napjáig kellett volna tehermentesítenie a szerződés tárgyát képező ingatlant. Ugyanakkor a levélben rögzített felperesi álláspont megítélése szerint ellentmondásban van 2009. július 23. napján kelt megállapodás 2. pontjában foglaltakkal. A felperesnek a Bt.-vel kötött megbízási szerződésre alapított kereseti kérelme vonatkozásában kiemelte, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a kikötött megbízási díjat megfizette és a megbízásban szereplő munkálatok elvégzésre kerültek. A felperes azonban ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy e megbízási szerződés tartalma szerint a megbízás kiterjedt az épület bontására is, amelyre azonban a jelent peradatok a jelzálogjog jogosultságának hozzájárulása hiányában nem került sor. Az egyéb munkálatok határidőhöz kötöttsége, valamint az előszerződés felbontásának időpontjára is figyelemmel, nem találta azt sem bizonyítottnak, hogy a valamennyi munka elvégzésre került. E megbízási szerződés 7. és 9. pontjában foglaltakra figyelemmel nem fogadta el a Bt. nyilatkozatát a megbízási díj

megfizetésére, figyelemmel arra, hogy a felperes számlával a díjfizetést nem tudta igazolni és egyéb bizonyítási indítványt nem kívánt előterjeszteni. Mindezek kiemelésével az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes nem bizonyította, hogy az általa állított kára keletkezett, így kár hiányában a kártérítési felelősség sem állhatott fenn, ezért az alperes magatartásának jogellenességét, felróhatóságát és az okozati összefüggés fennállását már nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság. A Pp. 3. §, (4) bekezdése alapján mellőzte a tanúbizonyítási indítványt.

Az első fokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, keresetének helyt adást, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatása és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helyben hagyására irányult, megalapozottsága folytán.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásában releváns tényállás körében a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékok Pp. 206.§ (1) bekezdése szerinti okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, abból megalapozott jogkövetkeztetések levonásával lényegében indokai alapján helytálló érdemi döntést hozott.

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperesi ügyvéd megszegte a megbízási szerződést, mellyel okozati összefüggésben keletkezett kára és milyen összegű kára. A kártérítés együttes feltételei közül akár egynek is a hiánya a további feltételek fennálltának bizonyítását szükségtelenné teszi, és nem ad alapot a kártérítési felelősség megállapítására, így az alperes marasztalására, ezért a kereset elutasítását eredményezi. A jogszabály sorrendiséget a feltételek között nem határoz meg. A felperes a keresetében konkrétan megjelölte milyen kára keletkezett, így a felperest annak bizonyítása terhelte, hogy ezen megjelölt kára valóban bekövetkezett. A konkrétan megjelölt kár bekövetkezésének bizonyítása hiányában a kártérítési felelősség további feltételeinek bizonyítása szükségtelen, és így a kártérítés konjunktív feltételeinek hiányában a kártérítés törvényi feltételei nem állnak fenn, kártérítés nem ítélt meg.

A jelen esetben a felperes az általa állított károk bekövetkezését nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként helytállóan állapította meg, hogy a felperes állított kárának tényleges bekövetkezése nem bizonyított. Az előszerződés felbontása a szerződő felek egyező akaratából történt, ebben rendelkeztek a már teljesített szolgáltatások visszafizetéséről, amely foganatba is ment, melyből következően a felperesnek a foglalóra alapítottan megjelölt kára bekövetkezése kizárt. A bontási és tervezési kár bekövetkezése ugyancsak nem volt bizonyított a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. A felperes számlát nem csatolt, melynek hiányában önmagában a megbízott nyilatkozata a fizetést nem bizonyítja. Ezen túlmenően a bontás megvalósulásának hiányában a szerződés kötése és felbontása közötti időtartam alapján is az új épület tervezési munkálatainak elkészülte sem bizonyított. Mindezek kiemelésével az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a keresetet.

A rendelkezésre álló iratok szerint az alperes az első tárgyalás elmulasztása miatt igazolási kérelemmel is élt, az igazolási kérelemnek a bíróság helyt adott, amelynek következtében a tárgyalás megismétlésre került. Az elsőfokú bíróság így az igazolási kérelem folytán tűzött ki új tárgyalási időpontot, nem a bírósági meghagyás elleni ellentmondás következtében. Ezért a Pp.136/A.§ (1)(2) bekezdés nem volt alkalmazható. A Pp. 109.§ (4) bekezdés folytán kitűzött tárgyalás eredményéhez képest, miután a kereset nem volt megalapozott, a bírósági meghagyás hatályon kívül helyezésének volt helye. Az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta, ezért a másodfokú

bíróságnak a Pp.109.§ (4) bekezdés alapján pótolnia kellett e rendelkezést.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§ (2) bekezdés értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a bírósági meghagyást hatályon kívül helyezte.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdés szerint határozott a másodfokú perköltség viseléséről. Az alperest ügyvéd képviselte, akinek díját a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (2)(5)(6) bekezdés alapján a kifejtett tevékenység alapul vételével az alperesi képviselő áfa mentességére tekintettel állapította meg. A beavatkozónak igazolható költsége a fellebbezési eljárásban nem merült fel, ezért arról határozni nem kellett.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetékről a Fővárosi Ítéltábla az 1990.évi XCIII. tv. 73.§ (4) bekezdés szerint alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdés értelmében rendelkezett.

Budapest, 2015. szeptember 22.

Dr. Merőtey Anikó s.k.
a tanács elnöke, előadó

. Gáspár Mónika s.k.
bíró

Dr. Molnár Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bírósági ügyintéző